





25
Pri. 22. num. 13.

1723, 3

6
—

IOANNES HENRICVS FRICKE, D.

IVR. PROF. PVBL. ORD., ORDINIS IVRIDICI

H. T. PRODECANVS

VIRI PRAENOBILISSIMI

GOTTLIEB RVDOLPHI LADEHOFF,

HAMBVRGENSIS,

SOLEMNIA INAVGVRALIA

INDICIT,

PRAEMISSA COMPARATIONE

IVRIS NAVTICI RIGENSIS ET HAMBVR-

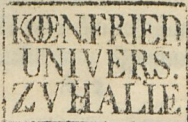
GENSIS ANTIQVI IN MATERIA

HAVARIARVM.

KILIAE HOLSATORVM,

LITTERIS MICH. FRIEDER. BARTSCHII,

ACAD. TYPOGR.



IOANNES HENRICVS FRICK, D.

IVL. EXOE. PVBL. ORD., ORDINIS IVRIDICI

H. T. PROPAGANDAE

VISI PRABNOBILISSIMI

GOTTLIEB RVDOLPHI LADEHOFF

AMMUNITIONIS

SOLEMNIA INAVGVRALIA

INDICIT

PRAEFATA COMPARATIONE

IVRIS NAVTICI HIGENSIS ET HAMBVRG.

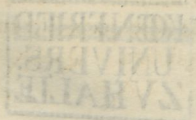
GENSIS ANTIQVI IN MATERIA

NAVARIARVM

ELIAE HOLTZORVM

LITTERIS NICH. FRIEDR. PARSCHKE

ACAD. TIICOR.





§. I.

Vulgavit nuper vir consultissimus, egregiae virtutis in domestico iure decus, GERARDVS OELRICHS, civitatis Rigensis, commercii maritimi studio antiquitatis celebris, *statuta*, quae Giesebertus MDXVII. confecta autumat. *Antiquum codicem Rigensem* de MCCLXX typis olim excudi curavit PVFENDORFIVS in appendice Tomi III. obseruationum. Vtriusque codicis *ius nauticum*, quod in antiquioribus statutis ab articulo CLVI. vsque ad articulum CLXIX, in nouioribus autem libro XI. continetur, persimillimum est *codicis Hamburgensis nautici circa annum MCCLXXVI. conscripti*, quem LANGENBECKIVS in commentario ad ius nauticum patriae suae edidit. Iam PVFENDORFIVS Rigense ius ex Hamburgensi esse haustum existimauit; LANGENBECKIVS autem, ius illud Hamburgense esse vere domesticum & authenticum, nec ab alio iure extraneo arcessitum. Quamuis equidem *Pufendorfii*

coniecturam verisimilem reiicere non ausim, id tamen certum est, *Langenbeckianum* codicem, quum serior sit aetate codice *Rigenfi*, non esse primam & authenticam legem, sed ex antiquiori lege depromptam, quae, quum temporis memoria non exstet, domestica fuerit, an extranea, non adeo liquet. Caeterum cuique serio contemplaturo facile patet, vtrumque ius nauticum & *Hamburgense* & *Rigense* ex eodem tertio, quisquis ille sit, codice desumptum amicam sibi inuicem ferre in explanando opem, & maxime *Rigense* cuius exemplum correctiore manu exaratum videtur, prodesse *Hamburgensi*.

Praefaturo solemnium inaugurationum doctorali non ab re mihi visum, dissertationi auspicali de hauariarum discrimine addere florum quasi sparsionem, & ex iure isto *Rigenfi* ad iuris antiqui *Hamburgensis* comparationem in materia hauariarum pauca decerpere.

§. II.

In modo computandi pretium rerum collationi in hauaria grandi obnoxiarum *Ius Rigense antiquum Art. CLXII.* in eo congruit cum *Hamburgensi codice Art. XXII.*, quod nauis, aequae ac merces, damnum mercium iactarum reparare debeat; ita nimirum, vt nauis ex pretio suo aequaliter contribuat: "dat Schip scoll (*Hamb.* addit. mede) gelden Mark Martis" (*Hamb.* Marc Mare gelieck.)

In eo quoque conueniunt, quamuis in verbis discrepent, quod ex auro, argento aliisque rebus pretiosis tantummodo dimidium conferatur. Sic *Hamburgense Art. XXXII.* "wess Mann", "rede Geld by syck het — so scall he dar afgeben eenen Penningh to", "Werpe-Gelde, dar dat Schip unne andere beholdene Goed twe", "Penninghe giff." *Rigense nouum cap. XVIII.* plenius de omni hauaria

hauraria tum minori, cuius nullam facit mentionem ius Hambur-
genſe & Rigenſe antiquum, tum grandi: "Leitſagengeſt (merces
„pilotarum) und Botgeld (merces ſcapharum conductitiarum)
„und allerley Ungelt ſol men reſnen na Marktale, ſunder Geſt, ſul-
„berpennige, Gotgeſmide, geſempte Side und ſiden Gewand ſall
„men reſnen II Mark vor I." Quod perinde eſt, ac ſi dicas, pre-
tioſae res duarum marcarum tantum contribuunt, quantum re-
liquae merces pro ſingulis marcis. Idem fere placitum verbis
iisdem *capite V.* praemiſſum.

In eo denique conſpirat vtriuſque ciuitatis ius antiquum,
vt nuſquam determinetur, quo pretio merces iactae & ſeruatae,
vtrum eo, quo emuntur, an eo, quo veniunt vel venire potuiſ-
ſent, aeſtimari debeant.

Singulariſſima autem eaque iniquiſſima placuit *iuris Rigenſis
nouioris* conditoribus in contributionis modo diſpoſitio. Ae-
quiſſimum eſt enim, vt gemmae & margaritae, quamvis iis pa-
rum oneretur nauis, tantum pro pretio ſuo contribuunt, quan-
tum ferrum & aliae res ponderoſae conferunt. In ciiciendis re-
bus, ponderis, in ſeruatarum contributione, pretii ratio habenda.
Eaque aequitas & deciſionis cauſa firmata *l. 2. ſ. 2. ff. de leg.
Rhod.* Nihilominus ordinatum *capite IV.* "Dat (beholden Gut)
„ſall man reſnen na punt tale, wat Punt III M. wert is oder better,
„des ſall eyn punt gaen vor twe;" & *capite XVIII.* "Gut dat dar
„geworpen wart, des I Punt better is, denn III Mark ſulvers, ſall
„gaen I Punt vor twe, und wat erger is, ſall gaen Puntſ vor Puntſ,
„als idt mannige III Mark wert is." Quae ſi reputes ad *capita V.
& XVIII.*, facile cognoſcis, non ſolum res pretioſas, ſed etiam
merces cariores aequiparari in contributione auro & argento.

Praeterea in nouioribus hiſce ſtatutis *Rigenſibus capite XXII.*
de mercibus iactis ita ſtatuitur: "Wenner Gudt geworpen wert
„dan

„dan Moit wegen yn de Sehe, dat verworpen Guds fall dat Schip
 „und dat beholden Guds gelden, als idt yn dem Markede ge-
 „kofft is, und de Schipper fall van dem verworpen Guds geine
 „Fracht hebben noch nemen.” Igitur aestimatio rerum iacta-
 rum fit emtionis pretio. Verba enim „als idt in dem Markte
 gekofft is,” intelligenda de bonis iactis, de quibus tota lex agit,
 nec detorquenda ad merces seruatas, quippe quarum nullo iure
 ad pretium, quo emtae sunt, fit aestimatio. Quid quod in le-
 ge hac coniunguntur: Schip und dat beholden Guds. Nauis non
 coemitur in foro, & si taxanda esset pretio, quo comparata
 fuit, durissima foret lex. Potius itaque dicendum, legis con-
 ditores spectasse *ius Romanum*, quod de aestimatione rerum iacta-
 rum in l. 2. §. 4. de leg. Rhod. eundem in modum: „nec ad rem per-
 „tinet, si hac, quae amissae sunt, pluris venire poterunt, quoniam
 „detrimenti, non lucri fit praestatio.”

Vtroque in capite, tam eo, quo merces, quarum pre-
 tium III. marcas excedit, argento comparantur, quam, quo
 merces iactae emtionis pretio taxantur, differt *ius Rigense nouum*
 a Statutis Hamburgensis ciuitatis, puta, a *statuto veturi* 1497.,
 quod in re nautica placitis Wisbyensibus propius accedit, & a
nouissimo statuto 1603. Ita quoque multa differentia in articulis
 reliquis emendatoris iuris Hamburgensis cuique, admodum le-
 uiter perlustranti, in oculos incurrit. Inutilis itaque frustra-
 neusque foret labor, si quis *ius Rigense nouum* pariter ac anti-
 quum ex statutis istis Hamburgensibus vellet enucleare. Vnde
 percipimus Rigensem ciuitatem, quamuis vsa sit in legibus suis
 nauticis pangendis iure Hamburgensi antiquissimo, tamen in
 emendandis iis non vsam esse Hamburgensi statuto 1497., licet
 hoc antiquius sit statutis Rigenibus nouioribus.

§. III.

§. III.

LANGEBECKIO anomala & prorsus peculiaris videtur sanctio *Articuli XXII. iuris Hamburgensis*, ubi ita: "So wor so en „Schip der Noht willen Goed uthwerpet, dat Schip scall mede gelden „den Marc Marc gelieck, wart Mast ofte Towe gecorssen, de „Schip here hebbet den Scaden alleen, darna werde Willköhre ane den, un de Willköhre scholen tügen, de in dem „Schepe do weren." Quam legem interpretatur ille: Iactu factio & nauis & merces contribuant aequaliter. Malo autem deiecto, rudentibusue incis, damnum sit folius exercitoris. Contributio autem iactarum mercium ita fiat, vt viri boni (es werden Willköhre,) qui tempore tempestatis in nauis fuerunt, eligantur, damnum, praeter illud, quod in armamentis rumpendo, deiiciendo vel incidendo factum fuerit (ane dem i. e. ohne dem, was gecorssen und gehauen,) aestimaturi. Ita vero ex eo, quod malus, caesus ob necessitatem, non veniat in contributionem, concludit, ius illud antiquum Hamburgense non ex Wisbyensi esse desumptum, sed esse peculiare ac originarium; quamuis postea in statuto 1497. haec correctata sint.

Verum enim vero fallitur multum vir egregius mendis librarii. Interdum quidem Willkör denotat partium consensum in arbitrium. Ipsi autem arbitri nusquam Willköre nuncupantur. Et ertasse virum vel inde patescit, quod eam interpretationem respuunt verba: un de Willköhre scholen tügen. Namque tügen non est arbitrium facere, sed testimonium de re gesta dicere. Contra belle illustratur lex Hamburgensis, iuxta posita lege Rigenfi correctiore. In statutis antiquis *art. CLXII.* ita exprimitur: „So wor eyn Schip dorch Noetwillen gudt uth werpeth, dat Schip „sall gelden Marc Marklick wert de mast edder towe gekeruet „de

„de Schipper heft den Schaden alleene dar en wert wil
 „lekore ane gedaen den willekore sullen tugen
 „de siedes yn dem schepe weren;“ & in statutis nouis
 P. XI. c. IV. „So eyn Schip yn Noit kumpt, und Guds geworpen
 „wert, kumpt dat Schipp beholden fort myt dem andern Gude dat
 „Schip und dat Guds, dat dar beholden wert, sall dat verlohren
 „Guds gelden — wert averst Mast oder Thowe gekeruet, so
 „heft de Schiphere den schaden alleine dar werden Vors
 „worde an gedaen, und de Vorworde sullen tügen
 „desjennen, de in dem Schepe weren, und allerleye
 „Dinge de dar gescheen bynnen Scheps Bordt van Schelinge oder
 „Ungerichte, dat midgen thügen de jennen, de binnen Schipsborde
 „weren, und dem de Sake nicht angeith, und er egen Broit etten.“
 Quorum in interpretatione primum notes velim, *Willköhre*
 significare consensum plurium quorum interest, eumque ultro-
 neum ac liberum, siue deliberationes super re habitas. Idem
 autem quod in Hamburgensi & Rigeni iure dicitur *Willköhre*, in
 Rigeni nouiore transfertur: *Vorworde*, id est: sermones,
 qui, priusquam quid fiat, cum aliquo conferuntur. Deinde te-
 neas, particulam *ne* siue en modo esse superfluum, v. c. *id*
ne schall neen Mann, es soll kein Mann, so en darf he man,
so darf er nur, ock en darf, auch darf ic., modo in adiectione
vocum idem esse quod Latinorum: nisi v. c. Id en sy also
dat he, es sey denn, daß er, idt en were also, es wäre denn,
idt ne do ehme not, ofte he ne hebbe Orlof, es sey denn,
daß es ihm Noth thäte oder er Urlaub hätte. Denique vix mo-
nendum, ane doen esse anihun, & ane gedaen siue an gedaen,
angethan.

Quibus praemissis hoc erit interpretamentum: *Malo de-*
iecto, ruptisue rudentibus, damnum sentit exercitor, nisi de-
iectio

iectio & incisio facta fuerit re deliberata, ita vt ii, qui in naue aderant & quorum, vt fieret, intererat, sermones & consilium in commuue contulerint. Quam in rem testimonium serunt qui eo tempore in naui fuerunt.

Ita vero omni ex parte eadem praecipit ius Rigense, ac Wisbycense & alia. Naui magister, vbi, iactus vt fiat, aut anchorae & malus vt caedantur, e re esse videatur, conuocet nautas & mercatores, si qui forsan praesentes sint in naui, illis periculum exponat & consilium commune capiat. Sed sufficit, si modo probetur, ita esse in communem salutem deliberatum. Dissidentibus enim plerisque, nihilo secius fit iactus & armamentorum abruptio. Iuret autem magister naui cum tribus sociis nautis in portu, vbi contributio instituenda, damnum necessitate cogente esse factum. Quod si uero re non deliberata & temere iactum aut caesum, damnum solius est exercitoris.

Deceperunt LANGENBECKIUM vocula corrupta ane dem & omisso particulae: ne, quae cum particula praecedenti dar contracta & in na deprauata,

Caeterum *statutum nouum Rigense* antiqui verbis recitatis adiungit normam generalem loco inepto, vt nempe eodem modo testes audiantur, quoties intra nauem dissidia exorta, illatae iniuriae & delicta perpetrata (allerley Dinge, der dar gescheen binnen Schipsbort van Schelinge oder Ungerichte) diiudicanda & punienda sint.

Testes incorrupti, certi atque integri sinto, qui proprio victu viuunt „de er egen Broit eten!“, Quis quaeso erit talis testis, si merces iactae; vtrum mercator, qui iactarum rerum resarcitionem aut deposcit aut declinare studet; an naui magister cum

turba nautarum famulari, eodem forsan studio, vt contributionem a nauī faciendam subterfugiat, inquinatus? Sunt nautae testes illi, qui olim mercedem tantum capiebant ab exercitore, non victum praeter eam. At nautis quoque suae merces in nauī (*Schiffsfinderguth, Führung*), quibus in praemium laborum locus gratuitus designatur. Ideoque sublestae esse fidei videntur. Verum hanc ob causam non reiecerunt eorum testimonium leges nauticae. Olim enim ratione mercium suarum ex consuetudine communi, cui suffragatur *ius Wisbycense art. XX.*, immunes fuerunt a contributione. Hodie a magistro & mercedem & victum accipiunt, & ratione mercium *iure Hamburgensi* quidem in *Statuti P. II. Tit. XVI. art. 7.* pristino fauore gaudent, at *iure Lubecensi* si praeter dimidium ponderis nautici (*über halbe Last*), *iure Rigensi nouiori*, si praeter vnum pondus iactum sit, contribuunt; ius tamen antiquum mansit.

§. IV.

In articulo XXIII. *iuris Hamburgensis antiqui* haec statuta: „So „wen so en Schip geladen is to dem Schore, un wegsegelt un „geschuldiget van den Bruchtläden, kumbt den goede jigt to van „werpende, dar ne scall de Schipp-Heere kene Noth umme „lieden. Wert ock en Schip-Here belet mit guden lüden un ge „schuldiget, dat sin Schip sie to sehe laden, unde segelt he darbaven „heweg, un wert des Goeddes wat geworpen, dat scall de Schip- „Here alleen gelden“. Si nauis itaque a mercatoribus inculatur, quod plus iusto sit onerata, & nihilominus magister soluat, damnum ex iactu facto solus luit exercitor. Si vero iusto cum onere nauigat nauis & iactus fit: dar scall de Schipp-Heere kene Noth umme lieden. Anne igitur omnino liber est a damni refarcitione, & plane immunis a contributione ratione nauis saluae? LAN-

GEN-

GENBECKIUS in commentario ad *Stat. Hamb. P. II. Tit. XIV. art. 24.* interpretatur; soll der Schiffer keine Noth um leiden, er füe sich und allein nicht, sondern das Werfen macht Ueber-Groß. Dexteram hanc esse interpretationem, testatur *ius Rigense nouum*, quod *capite VI.* ita habet: „dar soll de schipper keine Noit umb „sieden, mer markt martelike gelyct“, id est: non solus fertio damnus nauis dominus, sed contributio fiat aequalis.

In eodem articulo iuris Hamburgensis verba: to dem Schore, fue, vt in codice *Stampehliensi* legitur: to dem Schare; ambigue deriuat ille. Certam in portu stationem ita dictam a sacello *Mariae thom Schare*, aut a porta *st. Ansharii*, Scharthor, opinatur; quibus tamen addit, forsan Schare idem esse, quod Anglis *Schore*, nimirum ripa, littus. Eamque vltimam veram esse vocis significationem asserit in notis prologo in calce adiectis. Nec fellit virum haec opinio. In *antiquo Rigensi iure art. CLXIII.* eadem occurrunt: So memne ein Schip geladen vs tho dem schure. Caeterum in *iure Rigensi nouiore c. IV.* pariter ac in *statutis Hamburgensibus c. I.* omissa demonstratio.

§. V.

Ad *caput VII. statuti noui Rigensis*, quod, si iacturam mercium quantitatem, quae ibi est grandior, excipias, cum *Rigensi antiquo art. CLXVII. antiquo Hamburgensi art. XXVII.* & *statutis Lubecensibus L. VI. Tit. II. a. 2.* congruit, non possum, quin grauissimum notem STEINII ad *ius Lubecense* errorem, qui, multoties iaeptiens, concludit inde, *bauariam* pro pondere iacturam mercium esse vel *communem* (minorem) vel *grandem*; illam, si dimidium modo ponderis, quod *lastam* vocant, hanc, si vltra *lastam* eiectionem fuerit. Ex iuris dispositione, quae nautas in laborum ac periculi solatium ratione mercium, quas gratis sibi

ipſis vehunt, liberat contributionis onere, ſi infra legitimam quantitatem, nicht über eine halbe Laſt, iactum ſit, temere colligitur ſpurioſe hiecc modulus.

Qualis vero ſit meſura halbe Laſt, vtrum nauis, an mercium, quaeritur. LANGENBECKIVS ad *ſtatutum Hamburgense* P. H. Tit. XVI. a. 7. intelligit nauis meſuram, ita vt halbe Laſt idem ſit, quod die halbe Ladung. Adfert in rem ſuam dictionem *ſtatuti veteris* P. XXVIII., vbi dat Schip van ganzer Laſt ſignificat totum nauis onus. Enimuero, vt ei adſtipuler, a me impetrare non poſſum. Nauis amplitudo aeſtimatur ex laſtarum, quas capit, numero; reuera autem *laſta* eſt pondus mercium, quarum vectura determinatur pro ſingulis laſtis. Quam ob rem in dubio mercium pondus intelligendum erit, niſi verborum ratio nauis onus indiget, v. c. die ganze Laſt, die halbe Laſt, vbi nimirum vtimur hac voce nauis capacitatem & onus designando. Ita vero haud negauerim, verba *iuris nautici Hamburgensis antiqui art. XXVII.* & *ſtatuti veteris* P. XXXVIII. „En Scipman geldet „nicht van ſiner Boring tor Warping ehr halver Laſt, men warpet man baven halver Laſt ic.,, ac ſimiliter verba *iuris Rigenſis antiqui art. CLXVII.* „tho werfunghe tho halver Laſt, ſunder „werfet over de halve Laſt, he gelt mede ic.,, accipi poſſe ratione onuſtae nauis; aſt erroneum eſſe eum ſignificatum, docent nos *Ius Lubecense* & *ſtatutum nouum Rigenſe*. Illud L. 6. Tit. 2. a. 2. „wann Guth fürſtehender Noth halber in die See geworfen wird, da „darf der Schiffer, Steuermann und Bootſmann den Schaden „nicht gelten helfen, ſo ferne über eine halbe Laſt ſchwer „nicht geworfen wird; iſt es aber darüber, ſo müſſen ſie nach ihrer quota mit bezahlen helfen, ſo viel ſie über ihre Führung darin „haben werden“. Vbi adiectio: eine, aperte ac palam innuit *mercium laſtam*, quarum plures demum onus nauis, die Laſt, ſiue

siue die Ladung, conficiunt. *Ius Rigense nouum* autem maximum ad rem habet momentum. Fauet nautis & quantitatem legitimam auget ita: „Eyn Schipman geldet nicht von seiner Foringe „tho Werygelde, so ferne men werpt I. Last oder darunter, overst werpet men bowen I. Last, so fall he midde gelden allet wat denne geworpen wert“. Quod si auctiorem hanc quantitatem non de mercium lasta (eine Last Waaren), sed de nauis lastis (Schiffs-Ladung) velis intelligere, nullam omnino cogitare tibi potes nautarum contributionem. Omni enim nauis onere iacto (ganze Last), siue nullis bonis, sub quibus etiam nautarum sunt reculae, iactu seruatis, nulla cogitur contributio.

§. VI.

Singularem denique & ab omnibus reliquis nauticis legibus recedentem *ius Rigense nouum capite VIII.* habet legem: „Wenner „ein Schip oder mehr yn de Dunen komen, also dat se van Noit „wegen yn de Rige nicht komen mögen, wat dat Schip denne kostet „in de Rige to bringende, so fall gelden dat Schip dat „Serndel, und dat Gudt so darynen is dre Dele, und dat Gudt fall men gelden na Last tale.“

* * * * *

Plura non perfequor, sed conuerto me ad

PRÆNOBILISSIMVM IVRIVM CANDIDATVM

GOTTLIEB RVDOLPHVM LADEHOFF

cuius causa haec scripta sunt. Exposuit is Ordini Nostro studiorum vitaeque curriculum his verbis:



Patriam nactus sum Hamburgum, vbi primam lucem adspexi d. 12 Maj. Ao. 1744. Patre genitus HENRICO IVSTO LADEHOFF, matrem agnosco ANNAM CATHARINAM SCHILDTEN, cuius mortem eo acerbius lugeo, quo minus noscere illam diu mihi contigerit. Nondum enim duos impleveram annos, cum mater haec dilecta morte mihi eriperetur. sed ipsa haec praematura mors patri meo causa fuit, eo maiorem in educando filio curam adhibendi. Quapropter ingenii mei indolem animique voluntatem sequutus, ad studia vt incumberem voluit. Quem in finem primum viri reverendi BOCKHORSTII, tunc temporis reuerendi Ministerii Hamiburgensis candidati, iamiam Pastoris vigilantissimi, informatione fructus sum, cuius ope atque industria factum est, vt in Iohanneum Hamiburgense adscendere possem. Non est, quod multis Iohannei huius laudes celebrem, sat erit dictu, viros celeberrimos atque eruditissimos, Rectorem scilicet I. S. MÜLLERVM & Conrectorem I. C. MÜLLERVM tunc temporis Scholae huic praefuisse. Quem quidem priorem inter viuos vt reperirem, mihi non contigit, posteriori autem, iam Reктору meritisimo, mox ipse gratias agam, pro adhibita in me cura atque industria, quos possum maximas. Peractis hic magna cum vtilitate tribus annis, in Gymnasium Hamiburgense transcendi, vbi praelectionibus historiae iuris romani atque institutionum viri celeberrimi atque doctissimi Dn. WUNDERLICHII interfui, nec non praelectionibus Matheseos Dn. BÜSCHII, viri ingenio, doctrina, humanitate, & vitae actionumque integritate inter caeteros eminentis. Iam aderat tempus Academicam eligendi. Ductus igitur virorum optimorum consilio, Lipsiam profectus sum, in qua praestantissima Musarum sede, per quatuor annos litteris operam dedi. Supersedeo autem in
hac

hac breuicula vitae enarratione quascunque, quibus hic gauisus sum, praelectiones allegare, sufficere dixisse, me in humanioribus praesertim GELLERTVM & CLODIVM duces habuisse, ex quorum institutionibus me nihil percepisse utilitatis, vix credibile est; tanta illorum fama est & gloria! In iuridicis autem virorum praestantissimorum & doctissimorum SAMMETII, ZOLLERI, SCHOTTII &c. praelectionibus usus sum, quibus quidem viris, tantum debeo, ut, quasquas etiam illis agerem gratias, meritis tamen illorum semper minores sint. Absolutis igitur hic, ut iam dixi, quatuor annis, non inuito patre consilium cepi Kiliam proficiscendi, ibique, summi ut mihi darentur in vtroque iure honores, omni qua decet, & qua fieri potuit, obseruantia precatus sum.

Precibus Nobis oblatis, ut summus in vtroque iure honor ipsi impertiretur, admissus ad examen & expositis textibus legitimis peractoque examine haud indignum eum iudicauimus, qui titulo, gradu ac dignitate iuris vtriusque doctoris condecoraretur.

Iam igitur ex decreto Ordinis vnanimi futura XXI. Augusti die *obligationem ex quasi contractu ad princip. 1. de obligationibus, quae quasi ex contractu nascuntur* lectione cursoria explicabit & dissertationem inauguralem *de haenariarum discrimine in primis ex legibus nauticis Germaniae septentrionalis* publice defendet, quibus laboribus exantlatis iuris vtriusque doctoris nomen, titulum ac honorem ipsi ritu consueto conferam.

Quos actus solemnes ut ILLUSTRISSIMI IN SANCTIORI SENATU ADMINISTRARI, CVRATORES ACADEMIAE SPLEN-

SPLENDIDISSIMI, MAGNIFICVS ACADEMIAE PRORECTOR,
PROFESSORES AC PATRES ACADEMIAE GRAVISSIMI, HO-
SPITES SVIS QVISQVE TITVLIS ATQVE HONORIBVS
CONSPICVI, CIVES ACADEMIAE GENEROSISSIMI ET NO-
BILISSIMI praesentia sua insignire haud dedignentur summo-
pere, officiose & decenter rogo atque obtestor. P. P. in Aca-
demia Christiana Albertina die VIII. Aug. MDCCLXXIII.

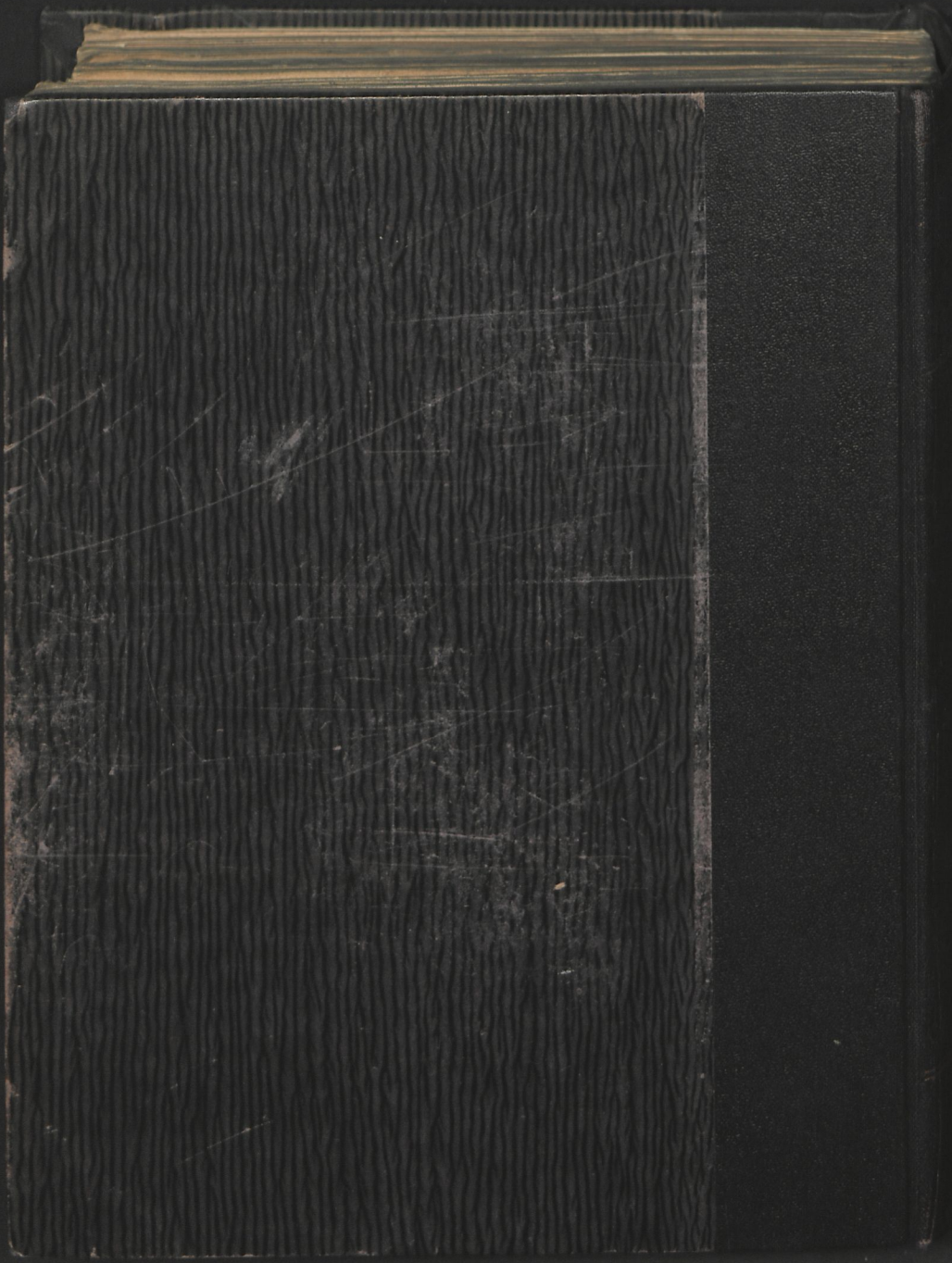


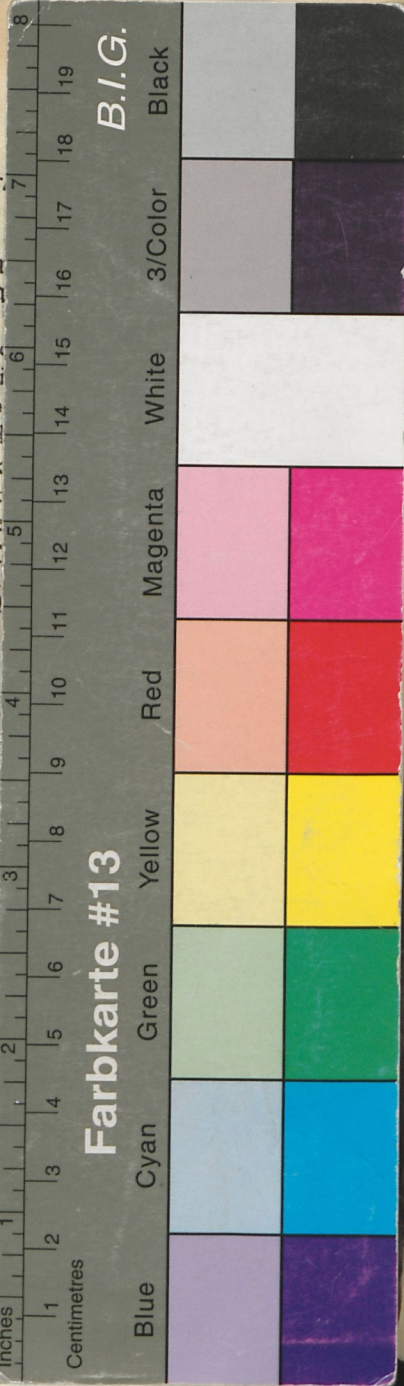
Kiel, Diss., 1777-1800

ULB Halle 3
002 513 005



f
5b.





Farbkarte #13

B.I.G.

Pri. 22. num. 13.

1723, 3

6

25

P. 2261

IOANNES HENRICVS FRICKE, D.

IVR. PROF. PVBL. ORD., ORDINIS IVRIDICI

H. T. PRODECANVS

VIRI PRAENOBILISSIMI

GOTTLIEB RVDOLPHI LADEHOFF,

HAMBVRGENSIS,

SOLEMNIA INAVGVRALIA

INDICIT,

PRAEMISSA COMPARATIONE

IVRIS NAVTICI RIGENSIS ET HAMBVR-

GENSIS ANTIQVI IN MATERIA

HAVARIARVM.

KILIAE HOLSATORVM,
LITTERIS MICH. FRIEDER. BARTSCHII,
ACAD. TYPOGR.

